

Kuvaava kuntoilija

Alakylän koulun pitkäaikainen opettaja Leila Jalonen os. Mäkinen syntyi Helsingissä, jossa hän myös opiskeli kansakoulunopettajaksi. Hän tuli opettajaksi Alakylään vuonna 1960 Taivalkoskelta. Koulutyön lisäksi hän opetti myös aikuisille englannin kieltä kansalaisopiston kurssilla.

Puolisolla Eerolla oli Askon huonekaluliike Kittilässä. Eero kuoli 8.10.1971 vain vuosi sen jälkeen, kun oli rakentanut perheelleen Eerola-nimisen mökin Majaniemeen.

Leilan harrastuksiin kuuluivat valokuvaus, marjastus, runojen kirjoittaminen sekä kävely ja hiihto.

Koulupäivän päätyttyä Leila olikin tuttu näky hiihtäen Palotievan latuja poikkijoella. Tai sitten hän kulki kamera kainalossa esim. Ounasjoen törmää pitkin.

Leila Jalonen

RANNEKELLONI 1974

Kuusitoista vuotta
on kulunut siitä,
kun sain Sinulta
lahjaksi rannekellon.
Muistan vielä tuon päivän,
sateisen syyskuun lauantain.
Olimme olleet kihloissa yli vuoden.

Yipeänä näytin serkulleni
kultaista rannekelloa.
Pieni, siro,
hauraat kuoret, musta hihna,
pohjassa vähän epäonnistunut kaiverrus
Eerolta 23. 9. 1957.

Uudenvuodenaattona
astelimme kirkon käytävää pitkin.
Morsiuspukuni oli valkea,
kukat freesioita.
Kello oli viisitoista,
kun häämarsi alkoi soida.

Puolentoista vuoden kuluttua
syntyi esikoisemme
kolme viisitoista yöllä.
Vuosia myöhemmin toinen tyttäremme
aamupäivällä yksitoista kaksikymmentä.

Elämää kellon mukaan.
Aamuherätys, työhön lähtö,
sitten päivällinen,
lapset nukkumaan,
miehelle iltakahvi.
Ja laiskat sunnuntaiaamut,
jolloin emme katsoneet kelloa.

Sitten neljäntoista vuoden kuluttua
eräänä keskiviikkoamuna
yhdeksän viisikymmentä
onnettomuus,
ambulanssi,
teho-osasto.

Koko päivän kävelin edestakaisin
lattiaa pitkin.
Aika oli pysähtynyt,
vaikka kello tikitti.

Illalla kahdeksantoista kymmenen
olit kuollut.

Elämäni jatkuu.
Teen työni, hoidan kotini.
Usein öisin katson kelloa:
yksi, kaksi, puoli kolme.

Eräänä päivänä kello pysähtyy.
Vien sen korjattavaksi.
Kelloseppä sanoo:
Koneisto on kulunut,
kannattaa ostaa uusi kello.

Eläkepäivät jäivät Leilan elämässä ikuisiksi haaveeksi, sillä hän kuoli sydänkohtaukseen eräänä elokuise-
na perjantaiamuna hieman ennen koulupäivän alkua vuonna 1993. Vain pari päivää aikaisemmin hän
oli viettänyt 59-vuotispäiväänsä. Vasta alkaneen lukuvuoden oli tarkoitus olla hänelle viimeinen.

Leilan ja Eeron tyttäret Hannele ja Johanna ovat asuneet Saksassa jo yli 30 vuotta mutta ovat silti vaali-
neet juuriaan Kittilässä ja käyvät vuosittain mökillään.

Leila Maija Jalonen os. Mäkinen 23.8.1934-27.8.1993.

